



ת"פ 51085/02/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד מחאמיד

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 51085-02-20 מדינת ישראל נ' מחאמיד ואח'
ת"פ 17296-02-20 מדינת ישראל נ' מובילי פרפר בע"מ ח.פ. 51578446 ואח'
ת"פ 16885-02-20 מדינת ישראל נ' הובלות שאדי ריאד בע"מ ואח'
תיק חיצוני: 59255/2020

בפני כבוד השופט משה גינות
המשיבה מדינת ישראל
נגד
המבקש 1. מוחמד מחאמיד

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוסים. המדובר בשתי משאיות התפוסות מזה 7 חודשים: רכב שמספרו 86-940-33 ורכב שמספרו 89-767-33 (להלן: "המשאיות").
2. אין מחלוקת שביום 8/8/2019 נתפסו המשאיות מכח סעיף 6(2) לחוק הגנת הסביבה.
ביום 9 לפברואר 2020, הגישה המשיבה בקשה להארכת המשך החזקת התפוסים למשך 6 חודשים נוספים.
3. נקבע דיון בפני השופט גולדברג בתיק מס' 17199-02-20, אולם ימים ספורים טרם מועד הדיון מחקה המאשימה את הבקשה.
4. לדברי ב"כ המבקש, הסמכות לתפיסת המשאיות עוגנה בחוק לצורך שימוש בתכלית ראויה כאשר מנגד עומדת לה איתנה זכות הקניין של הבעלים המעוגנת היטב בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.
4. מכל מקום, ב"כ המבקש טען כי גם אם קמה למשיבה עילה להחזיק בתפוסים, על בית המשפט לשקול את האפשרות לשחרר את התפוסים בתנאים במקביל לחלופת מעצר, כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 1792/99 בעניין אלי גאלי נ' משטרת ישראל: "השאלה הנשאלת היא אם יש חלופת מעצר לנכס. חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה".

לדבריו, המשך החזקת התפוסים גורמת ותגרום לו נזק בלתי הפיך ובלתי מידתי ובכלל זה נזקים

עמוד 1



כלכליים ונזקים תדמיתיים.

עוד טען ב"כ המבקש, כי ברובם המכריע של המקרים, אם לא בכולם (למעט מקרים חריגים ביותר), החליט בימ"ש על שחרור התפוס (כשמדובר ברכב) ובמידת הצורך התנה זאת בתנאים חיוניים וסבירים לשם השגת תכלית התפיסה.

בעצם התפיסה על-ידי המשטרה יש בה כדי להסב נזק לבעלים ובמקרה זה נזק בלתי הפיך ועל כן גוברת חובת הזהירות והמידתיות, כך שהנזק שייגרם לבעלים לא יעלה על הנדרש.

ב"כ המבקש טען בדיון שנערך בפני ביום 7 לאפריל 2020, כי אין להתעלם מאורך התקופה בה מוחזקות המשאיות במשטרה. בסופו של דבר כאשר יוחזרו המשאיות לידי המבקש, מדובר יהיה בגרוטאות.

עוד נטען כי לבית המשפט אין סמכות לדון בבקשה ובאישום משום שהעבירה בוצעה בשטחים - טענה זו דינה להידחות משום שתחילת ביצוע העבירה התרחש בכפר קרע בתוככי שטח מדינת ישראל.

5. ב"כ המשיבה התנגדה למבוקש בתגובתה שניתנה בכתב ביום 25/3/2020. היא טענה שהתפוסים נתפסו במסגרת פרשיית "אין גבול" בגין הובלה והשלכת פסולת ברשות הרבים, בהיקפים נרחבים מחוץ לשטח מדינת ישראל, בברטעה הפלסטינית, תוך חסימת תוואי הנחל. התפיסה בוצעה מכח סעיף 26(2) לחוק הגנת הסביבה.

במסגרת הפרשייה נתפסו על ידי המאשימה 14 כלי צמ"ה - משאיות, באגר, שופל וזחל הידראולי.

6. ב"כ המאשימה טענה עוד כי הכלים נותרו תפוסים בידי המאשימה עד תום ההליכים המשפטיים בהחלטות שניתנו בבית המשפט השלום בחדרה ובהחלטות בית משפט המחוזי בחיפה: ע"ח 13264-09-19, 13307-09-19, 32840-11-19, 10615-03-20 ו- 33863-11-19.

7. ב"כ המשיבה הוסיפה וטענה כי חלוף הזמן אינו נמוך להשבת התפוס, כך למשל הפנתה ב"כ המשיבה לבע"ח 49745-01-11 בו קבע בימ"ש כי משאית התפוסה עד תום ההליכים אף בחלוף 16 חודשים מיום התפיסה, לא הופכים את מאזן האינטרסים כשהאינטרס הציבורי גובר על פני האינטרס הפרטי הקנייני.

8. ב"כ המאשימה הפנתה להחלטות בית המשפט המחוזי אשר צוטטו וטענה כי כל הכלים תפוסים במסגרת החלטות שיפוטיות של בית המשפט המחוזי בחיפה; ובשים לב לעברו הפלילי של המבקש בתחום עבירות איכות הסביבה, נתבקשתי לדחות את הבקשה ולהותיר את תפיסת הכלים עד לתום ההליכים המשפטיים.



9. לאחר עיון בבקשה ולאחר בחינת פסקי הדין שניתנו בפרשייה זו ולאחר שבחנתי את טענות הצדדים, ובשים לב לעובדה שלא מדובר בכישלון ראשון של המבקש, שכן המבקש הורשע לפני מספר חודשים בביצוע אותן עבירות (ת.פ. 59778-03-19), סברתי כי מן הדין הוא לדחות את טענות ב"כ המבקש.

10. אין חולק כי תפיסת חפץ פוגעת בזכות הקניין של הבעלים של החפץ. במקרה דנן מאחר שמדובר במשאיות המשמשות את המבקש לעבודה, ואין ספק שחופש העיסוק של המבקש נפגע; אולם לא ניתן להתעלם מכך שהמשאיות של המבקש נתפסו לפני מספר חודשים ושחררו בתנאים - מדובר בעזות מצח מצד המבקש ועל חוסר מורא מפני החוק, ועל כן לא ראיתי להיעתר לבקשה ולהורות על שיחרורם של הכלים שבמחלוקת.

11. מכל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' סיוון תש"פ, 01 יוני 2020, בהעדר הצדדים.